

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Martina Bobáka v právní věci

žalobkyně **MPM-QUALITY v.o.s.**, IČO: 47987430
sídlem Příborská 1473, 738 01 Frýdek – Místek
zastoupené JUDr. Milanem Kyjovským, advokátem
sídlem Jaselská 202/19, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 1057/2A, 160 00 Praha 6 – Bubeneč

za účasti: **ELTON hodinářská, a.s.**, IČO: 25931474
sídlem Náchodská 2105, 549 01 Nové Město nad Metují
zastoupené JUDr. Ing. Tomášem Matouškem, advokátem
sídlem Dukelská třída 15/16, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 7. 2023,
čj. O-478060/D23030359/2023/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se vrací** přeplatek zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku z účtu Městského soudu v Praze k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Milana Kyjovského, advokáta.
- V. Soud **vyzývá** žalobkyni, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto rozsudku sdělila soudu číslo bankovního účtu, na který má být přeplatek na soudním poplatku vrácen.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 27. 9. 2023 domáhá zrušení věty druhé rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „**předseda Úřadu**“) ze dne 27. 7. 2023, čj. O-478060/D23030359/2023/ÚPV (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým změnil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „**Úřad**“) ze dne 8. 3. 2023, čj. O-478060/D22012910/2022/ÚPV (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“), jímž byla k návrhu žalobkyně zrušena ochranná známka „**ORLÍK**“ pro některé výrobky zařazené do třídy 14 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb.
2. Pro přehlednost je třeba předeslat, že původní slovní ochranná známka č. 316711 ve znění „**ORLÍK**“ byla přihlášena osobou zúčastněnou na řízení dne 14. 7. 2010 a zapsána dne 16. 2. 2011 pro následující seznam výrobků zařazených do třídy 14 podle mezinárodního (Niceského¹) třídění výrobků a služeb (dále též „**třída 14**“): *hodinářské potřeby a chronometrické přístroje, zejména hodiny, hodinky, budíky, časové spínače, minutky, metronomy, hodinářské součásti a hodinářské výrobky i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra.*
3. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad k návrhu žalobkyně ochrannou známku zrušil s účinky ode dne 7. 2. 2022 pro následující výrobky zařazené do třídy 14: *časové spínače, minutky, metronomy.* Současně rozhodl o tom, že ochranná známka zůstává v rejstříku ochranných známek zapsána pro následující výrobky zařazené do třídy 14: *hodinářské potřeby a chronometrické přístroje, zejména hodiny, hodinky, budíky, hodinářské součásti a hodinářské výrobky i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra.*
4. Větou první výroku Napadeného rozhodnutí předseda Úřadu změnil Prvostupňové rozhodnutí tak, že ochrannou známku zrušil s účinky od téhož dne pro následující výrobky zařazené do třídy 14: *hodinářské potřeby, budíky, časové spínače, minutky, metronomy, hodinářské součásti i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra.*

¹ tzv. Niceské třídění, vycházející z Niceské úmluvy o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Ženevě dne 13. května 1977, uveřejněná pod č. 118/1979 Sb., ve znění vyhlášky č. 77/1985 Sb.

5. Větou druhou Napadeného rozhodnutí pak předseda Úřadu rozhodl o tom, že ochranná známka ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení zůstává v rejstříku ochranných známek zapsána pro tyto výrobky ve třídě 14: *chronometrické přístroje, zejména hodinky, hodiny a hodinářské výrobky vyrobené z vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra* (v rozsahu, v němž ochranná známka nadále zůstala zapsána, dále též „**Napadená ochranná známka**“).
6. Ke zrušení ochranné známky v uvedeném rozsahu žalovaný přistoupil z důvodu podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 441/2003 Sb.**“), tj. že nebyla po nepřetržitou dobu 5 let předcházejících podání návrhu na její zrušení (v období od 6. 2. 2017 do 6. 2. 2022) řádně užívána pro výrobky, pro které byla zapsána, a pro neužívání neexistovaly řádné důvody.
7. Podstatou sporu mezi účastníky je nyní s ohledem na uplatněné žalobní body toliko otázka, zda žalovaný nepostupoval v rozporu se zákonem, pokud ze shodných důvodů nezrušil ochrannou známku rovněž pro další výrobky; konkrétnější argumentaci přitom žalobkyně uplatňuje k výrobku *hodiny*.
8. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 31. 7. 2023.

II. Napadené rozhodnutí

9. Předseda Úřadu v odůvodnění Napadeného rozhodnutí rekapituloval závěry vyslovené v Prvostupňovém rozhodnutí, shrnul obsah podaného rozkladu a vyjádření osoby zúčastněné na řízení a reprodukoval relevantní právní úpravu jakož i obsah správního spisu.
10. Městský soud v Praze v tomto ohledu předesílá, že žalobkyně brojí proti Napadenému rozhodnutí toliko v tom rozsahu, ve kterém byla Napadená ochranná známka ponechána v rejstříku ochranných známek zapsána. Co se týče části výroku Napadeného rozhodnutí, jímž došlo k částečnému zrušení ochranné známky pro některé výrobky, resp. modifikaci jeho rozsahu, žalobkyně v této souvislosti žádné žalobní námitky neuplatnila (naopak výslovně uvedla, že žalobou není dotčen výrok Napadeného rozhodnutí o zrušení známky), pročez soud k detailní reprodukci argumentace předsedy Úřadu k důvodům, pro něž ochrannou známku v uvedeném rozsahu zrušil, nepřistoupil.
11. V obecné rovině předseda Úřadu konstatoval, že co se týče užívání ochranné známky pro *budíky*, Úřad nesprávně aplikoval judikatorní východiska Soudního dvora Evropské unie (dále jen „**SDEU**“), což mělo za následek nesprávné rozhodnutí o řádném užívání ochranné známky. Předseda Úřadu rovněž shledal, že z dokladů předložených osobou zúčastněnou na řízení nelze shledat prodej nezanedbatelného množství hodinářských výrobků odpovídajících položkám *hodinářské potřeby, hodinářské součásti i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra*, např. strojků pod označením „**PRIM ORLÍK**“ nebo „**ORLÍK**“. Dospěl k závěru, že prokázané užívání ochranné známky pro tyto výrobky je zcela nedostačující (rozsahem prodeje i z hlediska užívání pro danou položku seznamu výrobků ve spojení s dotčenou ochrannou známkou), přičemž nelze dle jeho názoru mít za prokázanou snahu o vytvoření pozice na relevantním trhu ve spojení s dotčenou ochrannou známkou.
12. Co se pak týče řádného užívání Napadené ochranné známky pro *hodiny*, předseda Úřadu přisvědčil posouzení Úřadu, že užití ochranné známky nemusí být vždy rozsáhlé pro to, aby jej bylo možné označit za řádné [srov. rozhodnutí Tribunálu SDEU (dále jen „**Tribunál**“) ze dne 8. 7. 2004 ve věci T-203/09, *Vitafruit*]. Poukázal, že v projednávané věci je prokazováno

řádné užívání pro nástěnné hodiny. Takový výrobek dle předsedy Úřadu spotřebitelé zpravidla nebudou nakupovat často a model „ORLÍK“ zejména díky jeho zpracování (např. využití českého skla a strojku s tichým chodem stejně jako design inspirovaný věhlasnými modely hodinek), ale i vyšší ceně považovat za ne zcela průměrný produkt z dané kategorie, ale naopak spíše za artikl pro náročnější spotřebitele. Osobě zúčastněné na řízení předseda Úřadu přisvědčil v tom, že prodeje *hodin* probíhaly pravidelně v rámci 5 let ze sledovaného období, a nikoliv pouze jednorázově. Nástěnné hodiny byly marketingově prezentovány s odkazem na původní model náramkových hodinek jako odvozený výrobek, který má svůj věhlas čerpat také z povědomí spotřebitelů o spojení Napadené ochranné známky s klasickými náramkovými hodinkami. Předseda Úřadu pak doplnil, že model nástěnných hodin „ORLÍK“ není jediným, který osoba zúčastněná na řízení umísťuje na trh, ale nabízí také nejméně modely Spartak, Brusel a Sport. Osoba zúčastněná na řízení tedy Napadenou ochrannou známku nevyužívá výlučně pro všechny totožné výrobky, jež produkuje a nabízí, což může odůvodňovat nižší objem prodejů ve vztahu k Napadené ochranné známce.

13. Předseda Úřadu pak s poukazem na rozsudek Tribunálu ze dne 1. 12. 2021 ve věci T-467/20, *Zara* shledal, že faktury předložené osobou zúčastněnou na řízení mají analogickou podobu a jejich číselná označení přitom v naprosté většině nejsou zařazena za sebou, z čehož lze dle jeho názoru usuzovat, že se nejedná o vyčerpávající doklad celkového prodeje. Konstatoval tedy, že zjištěná obchodní realita neodůvodňuje tvrzení žalobkyně o pouze symbolickém užívání. Předseda Úřadu proto dospěl k závěru o řádném užívání Napadené ochranné známky ve vztahu k položce *hodiny*; upřesnil pak, že tento závěr lze vystavět bez vztahu k řádnému užívání pro položku *hodinky*.
14. K zohlednění webových stránek osoby zúčastněné na řízení mimo rozhodné období Úřadem (stran skutečnosti, že skleněné nástěnné hodiny „ORLÍK“ a „SPARTAK“ lze stále zakoupit) předseda Úřadu uvedl, že tento postup nelze považovat za nesprávný, jelikož i podklady nedatované v rozhodném období lze vzít do úvahy za předpokladu, že mohou být spojeny s jinými datovanými dokumenty a je jim přiznán podpůrný charakter.
15. Předseda Úřadu závěrem shrnul, že některé rozkladové námitky shledal opodstatněnými, a proto Prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že ochrannou známku zrušil rovněž pro položky *hodinářské potřeby, hodinářské součásti i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra a budíky*. Ve zbývajícím rozsahu, tj. výrobky zahrnující *chronometrické přístroje, zejména hodinky a hodinářské výrobky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra* žalobkyně nevznesla žádné konkrétní námitky, resp. stran řádného užívání pro položku *hodiny* se rozkladové výtky ukázaly nedůvodnými.

III. Žaloba

16. Žalobkyně v podané žalobě úvodem rekapitulovala průběh správního řízení a shrnula závěry Prvostupňového a Napadeného rozhodnutí. Předeslala, že Napadeným rozhodnutím se cítí zkrácena na svých právech jako navrhovatelka zrušení ochranné známky, neboť dle jejího názoru nebylo doloženo její řádné užívání.
17. Žalobkyně předně namítala vadu spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a s tím související nesprávné právní posouzení kritéria řádného užívání žalovaným. Uvedla, že s ohledem na skutečnost, že nebyly předloženy žádné informace ohledně obrátů prodeje výrobků označených Napadenou ochrannou známkou, nelze zjistit z čeho předseda Úřadu

vychází, když tvrdí, že zjištěná obchodní realita neodůvodňuje tvrzení žalobkyně o pouze symbolickém užívání Napadené ochranné známky.

18. Žalobkyně dále namítala, že není zřejmé, na základě čeho předseda Úřadu dospívá k názoru, že v případě hodin označených Napadenou ochrannou známkou se jedná o kategorii dražšího výrobku. Z Napadeného rozhodnutí není zřejmé, že by předseda Úřadu hodiny prodávané pod Napadenou ochrannou známkou porovnával s dalšími konkrétními značkami.
19. Dle přesvědčení žalobkyně se pak žalovaný dopustil nesprávného právního posouzení, když v rámci hodnocení řádného užívání Napadené ochranné známky ve vztahu k položce *hodiny* aplikoval rozsudek ve věci *Zara*, resp. když z něj aplikoval pouze jednu větu. Žalobkyně poukázala, že v dotčeném rozsudku je rovněž uvedeno, že *„kromě faktur byla existence skutečných prodejů různých druhů těstovin označených starší italskou obrazovou ochrannou známkou ZARA potvrzena také odkazy na obraty ve svědecké výpovědi nebo propagačními katalogy zobrazujícími profil společnosti Pasta Zara“*. Žalobkyně v tomto ohledu poukázala, že osoba zúčastněná na řízení (na rozdíl od skutkového stavu popsaného v rozsudku ve věci *Zara*) vyrábí výrobky i pod zcela odlišnými označeními, tj. především „Manufacture Prim 1949“, „Prim“, „SPARTAK“, „ELTON“ apod. Tvrdila-li osoba zúčastněná na řízení, že prodej výrobků pod označením „ORLÍK“, který doložila v řízení před žalovaným, je pouze malou částí uskutečněných prodejů, měla předložit i další účetní (případně jiné) důkazy o uskutečněných prodejkách, zejména v situaci, kdy žalobkyně tvrdila, že počet předložených dokladů je nedostačující.
20. V tomto ohledu žalobkyně rovněž poukázala na rozhodovací praxi soudů, ze kterých citovala pasáže týkající se skutečného užívání ochranné známky (rozsudek SDEU ze dne 10. 7. 2006 ve věci T-323/03, *LA BARONNIE*), rozsahu zkoumání tohoto užívání ze strany správních orgánů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2008, čj. 3 As 66/2007 - 80) a důkazního břemene stran prokázání řádného užívání ochranné známky (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2016, čj. 9 A 216/2012 - 124).
21. Žalobkyně konstatovala, že žalovaný pochybil, když považoval tvrzený prodej výrobků označených Napadenou ochrannou známkou za dostačující pro prokázání řádného využívání známky pro zbývající výrobky, pro které známku nakonec ponechal v platnosti. Z důkazů předložených osobou zúčastněnou na řízení dle žalobkyně plyne toliko symbolické užívání Napadené ochranné známky, když z nich rozhodně neplyne, že by se osoba zúčastněná na řízení snažila vůbec získat či udržet podíl na trhu pro výrobky označené Napadenou ochrannou známkou.
22. Další námitkou žalobkyně brojila proti postupu žalovaného, který zohlednil aktuální webové stránky osoby zúčastněné na řízení, kde byly vyobrazeny skleněné hodiny „ORLÍK“. Zohlednění aktuálních webových stránek, které nespádají do rozhodného období, pro které měla osoba zúčastněná na řízení dokládat řádné užívání Napadené ochranné známky, představuje dle žalobkyně zjevný rozpor se zásadami rozhodování v řízení o zrušení ochranné známky.
23. K stanovisku předsedy Úřadu, že i podklady nedatované v rozhodném období lze vzít do úvahy za předpokladu, že mohou být spojeny s jinými datovanými dokumenty, podotkla, že odkazovaný rozsudek Tribunálu ze dne 17. 2. 2011 ve věci T-324/09, *Friboi*, není v projednávané věci přílehlavý, neboť v případě osoby zúčastněné na řízení se nejednalo o doklady nedatované, ale naopak datované. Z těchto je zjevné, že se jedná o zachycení

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

webových stránek ke dni 23. 2. 2022, tj. tyto do rozhodného období zjevně nespádají, a jsou tak pro posouzení řádného užívání Napadené ochranné známky nepřipustné.

24. Závěrem žalobkyně uvedla, že Napadeným rozhodnutím došlo k porušení ustanovení (zejména § 2, § 3, § 7) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „**správní řád**“) a zákona č. 441/2003 Sb., neboť se žalovaný opírá o nedostatečně zjištěný skutkový stav a rozhodnutí trpí zásadními právními vadami.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

25. Ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 11. 2023 žalovaný konstatoval, že Napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je logicky a podrobně odůvodněno, a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 441/2003 Sb., správního řádu a dalších souvisejících právních předpisů.
26. Žalovaný uvedl, že nevidí důvod, proč by závěr z rozsudku ve věci Zara neměl být aplikovatelný v projednávané věci. Stejně jako v odkazovaném případě, nevycházelo zjištění o řádném užívání Napadené ochranné známky pouze z předložených faktur dokládajících prodej příslušného zboží. Co se týče řádného užívání Napadené ochranné známky pro výrobky *hodiny* předseda Úřadu se předně ztotožnil s odůvodněním Prvostupňového rozhodnutí stran úvahy, že užití ochranné známky nemusí být vždy rozsáhlé pro to, aby jej bylo možné označit za řádné. Mezi důležité faktory lze řadit např. charakter výrobků a služeb, pravidelnost užívání ochranné známky, rozlišení, zda je ochranná známka užívána ve vztahu ke všem nebo jen k části daných výrobků a služeb, a prokázaný rozsah užívání. Žalovaný vzal v potaz, že osoba zúčastněná na řízení prodává nástěnné hodiny i pod jinými označeními. Z toho dovodil i odůvodnění nižšího objemu prodeje hodin označených Napadenou ochrannou známkou.
27. Žalovaný doplnil, že úsudek o „obchodní realitě“ si bylo možno vytvořit na základě jiných podkladů, než jen informací o obratech prodeje předmětných výrobků. Uvedl, že se jedná zejména o předložené faktury, které ve spojitosti se zaslanými katalogy, odkazy na příslušné články z novin a časopisů dotvářejí pohled na reálné užívání Napadené ochranné známky na trhu.
28. Stran námitek, kterými žalobkyně brojila proti skutkovým zjištěním, žalovaný uvedl, že se dostatečně podrobně zabýval podklady předloženými osobou zúčastněnou na řízení k prokázání řádného užívání Napadené ochranné známky v rozsahu výrobků, pro které zůstala tato ochranná známka po vydání Napadeného rozhodnutí zapsána. Konstatoval, že žalobkyně ani v rámci svých rozkladových námitek, ani v rámci žalobních bodů nespecifikovala žádné konkrétní námitky přímo vůči posouzení užívání Napadené ochranné známky pro *hodinky*.
29. Samotnou skutečnost, že se v případě nástěnných hodin jedná o artikl, který není spotřebiteli nakupován často, není dle žalovaného třeba prokazovat, jelikož je to věc zřejmá. Toto tvrzení je součástí odůvodnění, proč není k prokázání řádného užívání Napadené ochranné známky pro hodiny zapotřebí prokazovat vysoký počet prodejů v rámci rozhodného období. Důležitá je dle žalovaného jistá pravidelnost takových prodejů spojená s určitou mírou propagace takového výrobku. Tvrzení žalovaného o vyšší ceně předmětného produktu (nikoliv dražšího výrobku) bylo pouze doplněním úvahy o jedinečnosti tohoto produktu souvisejícího s příslušnou kvalitou a specifičností. Podle dokladu č. 15 předloženého osobou zúčastněnou na řízení byla v dubnu 2022 jejich aktuální cena 1 190 Kč.

30. K námitce žalobkyně stran zohlednění aktuálních webových stránek osoby zúčastněné na řízení žalovaný uvedl, že nevystavěl svoje závěry o řádném užívání Napadené ochranné známky na údajích vyplývajících z uvedeného podkladu (webových stránek), ale pouze zohlednil dosavadní existenci distribučních (marketingových) kanálů osoby zúčastněné na řízení, které měly návaznost na způsob prezentace výrobků prodávaných pod Napadenou ochrannou známkou v rozhodném období. Toto zohlednění nemělo reálný vliv na samotný závěr žalovaného o řádném užívání Napadené ochranné známky jejím vlastníkem v rozhodném období.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení k žalobě

31. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k žalobě ze dne 8. 4. 2024 úvodem předeslala, že Napadenou ochrannou známkou ve skutečnosti řádně užívá, což je žalobkyni dobře známo, neboť kvůli porušování práv k dotčené ochranné známce žalobkyní spočívajícího v prodeji náramkových hodinek nápadně podobným modelem PRIM ORLÍK byla osoba zúčastněná na řízení nucena zahájit proti žalobkyni soudní řízení, které je v současnosti vedeno Městským soudem v Praze pod sp. zn. 1 Cm 50/2018. V této spojitosti osoba zúčastněná na řízení navrhl, aby soud v projednávané věci provedl důkaz dotčeným soudním spisem z paralelně vedeného řízení, a to za účelem prokázání skutečné motivace žalobkyně k předkládání tvrzení o tom, že Napadená ochranná známka není užívána.
32. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že byt v řízení před žalovaným nepředkládala důkazy ani tvrzení k otázce velikosti obrátů, je možné již jen z doložených faktur dovodit, že obraty dosahované prodejem zboží označeného Napadenou ochrannou známkou jsou velmi vysoké. Doložila i prodej nástěnných hodin, jejichž ceny jsou však pochopitelně řádově nižší než u náramkových hodinek. I když v řízení doložila toliko část všech prodejů, které byly v rozhodném období uskutečněny, jedná se o natolik významný rozsah, že dle jejího názoru nelze pochybovat o skutečném a řádném užívání předmětné ochranné známky.
33. Osoba zúčastněná na řízení konstatovala, že Prvostupňové a Napadené rozhodnutí nejsou vůbec v rozporu s uvedeným rozsudkem ve věci Zara, nýbrž naopak jsou s ním v naprostém souladu. Poukázala, že Napadené rozhodnutí je v souladu i s další relevantní rozhodovací praxí SDEU, např. rozsudky Tribunálu ze dne 15. 9. 2011 ve věci T-434/09, *Centrotherm* anebo ze dne 14. 12. 2011 ve věci T-504/09, *Völkl GmbH*. Z odůvodnění těchto rozsudků dle jejího přesvědčení vyplývá, že cílem požadavku skutečného užívání není vyhodnocení obchodního úspěchu ani kontrola hospodářské strategie podniku nebo to, aby ochrana ochranných známek byla vymezena pouze takovému obchodnímu využití, které je kvantitativně rozsáhlé. Naopak platí, že i minimální užívání může být dostačující k tomu, aby bylo kvalifikováno jako skutečné, jestliže je v dotčeném hospodářském odvětví považováno za odůvodněné za účelem udržení nebo získání podílu na trhu pro výrobky nebo služby chráněné ochrannou známkou. I pokud tak osoba zúčastněná na řízení v řízení před žalovaným neprokázala kvantitativně rozsáhlé užívání, jedná se o užívání dostatečné na to, aby bylo považováno za řádné.
34. K zohlednění webových stránek osoba zúčastněná na řízení uvedla, že žalovaný předmětné screenshoty nebral jako samostatný důkaz prokazující užívání ochranné známky. Osoba zúčastněná na řízení předkládala printscreen své webové stránky s tím, že je zde zobrazena prezentace nástěnných hodin ORLÍK v bytovém interiéru, přičemž na hodinách viditelné užití ochranné známky ORLÍK bylo ve stejném provedení nabízeno a prodáváno již v rozhodném období.

35. Osoba zúčastněná na řízení doplnila, že z předložených důkazů bez pochybností plyne, že Napadená ochranná známka nebyla užívána pouze symbolicky, nýbrž že je na trhu užívána skutečně a je také zřejmé, že se svými obchodními a marketingovými aktivitami dlouhodobě snaží udržet podíl na trhu pro výrobky označené předmětnou ochrannou známkou. Model hodinek PRIM ORLÍK je věhlasným ikonickým výrobkem a na trhu v České republice má dlouhodobě své nezastupitelné místo, tedy má i příslušný tržní podíl.

VI. Jednání

36. Při ústním jednání konaném dne 17. 6. 2024 soud rekapituloval dosavadní průběh soudního řízení, shrnul obsah soudního spisu a sumarizoval dosavadní argumentaci, kterou účastníci řízení ve svých písemných podáních uplatnili. Účastníci v rámci svých ústních přednesů setrvali na svých procesních stanoviscích a dříve uplatněné argumentaci.
37. Listinné důkazní návrhy žalobkyně, tj. Napadené rozhodnutí, Prvostupňové rozhodnutí, věcné odůvodnění rozkladu a správní spis žalovaného, soud neprováděl, neboť správním spisem (jehož součástí jsou všechny uvedené listiny) se dle ustálené rozhodovací praxe správních soudů nedokazuje – soud z něj vychází.
38. Městský soud v Praze pak jako nadbytečné shledal doplnění dokazování spisem Městského soudu v Praze vedeným pod sp. zn. 1 Cm 50/2018; osoba zúčastněná na řízení navrhovala provedení tohoto důkazu za účelem přesvědčení soudu o skutečné motivaci žalobkyně k předkládání tvrzení, že Napadená ochranná známka není užívána, tj. jakožto obranu žalobkyně v řízení o žalobě o ochraně práv k Napadené ochranné známce. Zdejší soud dospěl k závěru, že poznatků, jež by z provedení toho důkazního prostředku případně vyplynuly, není pro posouzení důvodnosti žalobních bodů v podobě, v níž byly uplatněny, třeba. Byť se jedná o řízení týkající se totožné ochranné známky (resp. práv z ní plynoucích), v projednávané věci soud nehodnotí motivaci žalobkyně k podání předmětné žaloby, toliko její důvodnost, jakož i zákonnost Napadeného rozhodnutí a postupu žalovaného, jenž vydání dotčeného rozhodnutí předcházel. Pohnutky, které žalobkyni vedly k podání návrhu na zrušení ochranné známky, nebyly pro posouzení důvodnosti podané žaloby na podkladě uplatněných žalobních bodů relevantní. Poté, co o tomto předběžném názoru soud zástupce osoby zúčastněné na řízení poučil, osoba zúčastněná na řízení na uvedeném důkazním návrhu netrvala.
39. Zástupce žalobkyně při ústním jednání akcentoval, že přívlastek *vyrobené z vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra* se dotýká všech výrobků zmíněných ve výčtu výrobků, pro které byla Napadená ochranná známka registrována. Namítal, že ve správním řízení nebylo osobou zúčastněnou na řízení prokazováno řádné užívání ve vztahu k výrobkům vyhovujícím právě zmíněnému přívlastku. Žalovaný i zástupce osoby zúčastněné na řízení tento závěr odmítli s poukazem na spisový materiál a závěry zmíněné na str. 10 Prvostupňového rozhodnutí. Zástupce osoby zúčastněné na řízení upozornil na alternativní způsob výkladu s tím, že přívlastek náleží toliko k výrobkům *hodinářské výroby*, který však v reakci zástupce žalobkyně odmítl. Soud zástupce žalobce již při jednání upozornil na principy plynoucí z koncentrace žalobních bodů dle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. s tím, že žalobkyně v žalobě v souvislosti s tímto přívlastkem žádnou relevantní žalobní argumentaci neuplatňovala.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

40. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
41. V posuzované věci je předmětem sporu mezi účastníky posouzení otázky, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem a na něj navazujícími judikatorními a doktrinárními východisky, když nevyhověl návrhu žalobkyně na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání osobou zúčastněnou na řízení v celém rozsahu. Podstata sporu mezi účastníky přitom záleží v odlišném náhledu na naplnění podmínek řádného užívání ve smyslu § 13 odst. 2 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb.

Právní a judikatorní východiska

42. Podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb. „*Úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, jestliže ochranná známka nebyla po nepřetržitou dobu 5 let předcházejících podání návrhu na její zrušení řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody; k užívání, které bylo zahájeno, popřípadě v němž bylo pokračováno po pětiletém neužívání ochranné známky ve lhůtě 3 měsíců před podáním návrhu, se nepřiblíží, pokud přípravy pro započetí užívání nebo pokračování v užívání nastaly až poté, co se vlastník dozvěděl o tom, že by mohl být podán návrh na zrušení ochranné známky*“. Podle odstavce čtvrtého dotčeného ustanovení platí, že „*[n]ávrh na zrušení ochranné známky se může týkat části nebo všech výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána*“, přičemž dle odstavce pátého „*[n]ávrh na zrušení ochranné známky obsahuje označení výrobků nebo služeb, jichž se návrh na zrušení týká, nebo údaj, že se návrh týká všech výrobků nebo služeb*“.
43. Podle § 31a odst. 4 zákona č. 441/2003 Sb. „*[z]jistí-li Úřad, že existuje důvod zrušení uvedený v § 31, ochrannou známku zruší. Je-li důvod zrušení pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána, Úřad ochrannou známku zruší v rozsahu těchto výrobků nebo služeb*“.
44. Podle § 13 odst. 1 věty první zákona č. 441/2003 Sb. platí, že „*[p]okud do 5 let ode dne zápisu ochranné známky do rejstříku nezačal vlastník ochrannou známku řádně užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo přerušeno nejméně na nepřetržitou dobu 5 let, nastávají následky podle § 10a, 26a, 31 nebo 32c, ledaže pro neužívání existují řádné důvody*“. Z odstavce 2 písm. a) uvedeného ustanovení vyplývá, že „*[z]a řádné užívání ochranné známky podle odstavce 1 se považuje rovněž užívání ochranné známky v podobě, která se od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, liší prvky neměnicími její rozlišovací způsobilost, bez ohledu na to, zda je ochranná známka v užívané podobě rovněž zapsána jako jiná ochranná známka téhož vlastníka*“.
45. Shora citovaná ustanovení zákona č. 441/2003 Sb. představují transpozici úpravy obsažené v právu Evropské unie [původně směrnice č. 89/104/EHS, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, posléze směrnice č. 2008/95/ES, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, resp. aktuálně účinná směrnice č. 2015/2436/EU, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (dále též „**Směrnice**“)]. Současně nelze přehlédnout, že ochrana národních ochranných

známek v členských státech Evropské unie existuje souběžně s ochranou známek EU na úrovni Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie (dále jen „**Nařízení o OZEU**“) a nařízením v přenesení pravomoci č. 2018/625, kterým se doplňuje Nařízení o OZEU.

46. Z citované právní úpravy transponující především ustanovení čl. 16 a 19 Směrnice plyne, že ochranná známka jako rozlišovací označení má význam pouze tehdy, je-li řádně užívána. Proto má vlastník ochranné známky podle § 13 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. povinnost ochrannou známku užívat. Ochranná známka, která není reálně užívána, postrádá svůj smysl, neboť se stává pouhou překážkou pro zápis jiných zaměnitelných označení, která by mohla být svými vlastníky skutečně užívána.
47. Správní soudy přitom ve své rozhodovací praxi přísně vycházejí z eurokonformního výkladu relevantních hmotněprávních pojmů známkového práva a reflektují účel vymezený v harmonizačních směrnici, přičemž v nich stanovená pravidla vykládají v souladu s rozhodovací praxí SDEU. Výklad vnitrostátního známkového práva tak ovlivňují judikatorní závěry SDEU interpretující obsahově podobné či shodné instituty upravené v právních předpisech známkového práva EU. Nejinak je tomu i v otázkách souvisejících se zrušením ochranné známky pro její neužívání, a tedy ve věci výkladu pojmů „*řádné užívání ochranné známky*“ a „*řádné (dle Směrnice náležitě) důvody pro neužívání ochranné známky*“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2007, čj. 3 As 8/2007 - 83, či ze dne 1. 9. 2016, čj. 10 As 227/2015 - 38). SDEU ostatně také ustáleně judikuje, že pojem „řádné užívání“ je autonomní pojem unijního práva (srov. např. rozsudek ze dne 11. 3. 2003 ve věci C-40/01, *Ansul BV*, body 25 až 31).
48. V případě podání návrhu na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání nese důkazní břemeno stran prokázání, že v rozhodném pětiletém období ochrannou skutečně užíval, vlastník ochranné známky. Řízení o návrhu na zrušení ochranné známky je jedním z mála řízení v oblasti ochranných známek, kdy je důkazní břemeno obrácené. Nelze přímo prokazovat to, co se nestalo či neděje (tj. že ochranná známka užívána není); řízení je koncipováno tak, že správní orgán k návrhu vlastníka napadené ochranné známky provede navržené důkazy o tom, že jeho ochranná známka užívána byla². Na druhé straně není návrhovateli zrušení povinen předkládat na podporu svého návrhu žádná odůvodněná podání, která by přesahovala rámec tvrzení, že ochranná známka nebyla řádně užívána (např. provést průzkum trhu týkající se možného užívání této ochranné známky jejím vlastníkem; srov. rozsudek SDEU ze dne 10. 3. 2022 ve věci C-183/21, *Maxxus Group GmbH*).
49. Městský soud v Praze rovněž předeseílá, že pojem řádné, resp. skutečné užívání není zákonem nijak definován (a to ani na národní, ani na evropské úrovni), jedná se tedy o neurčitý právní pojem. Výklad neurčitěho právního pojmu a jeho aplikace na skutkový stav správním orgánem je ve správním soudnictví plně přezkoumatelný. Obecné definování neurčitých právních pojmů v právních předpisech není pro jejich povahu vhodné či možné; jejich obsah a rozsah se může měnit, často bývá podmíněn časem a místem aplikace normy. Při interpretaci neurčitěho právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou a ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitěho neurčitěho pojmu objasnit, aby bylo zřejmé, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitěho pojmu zařadit (viz rozsudky Nejvyššího

² Srov. DE KORVER, Zuzana. § 31 [Zrušení]. In: HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 223.

správního soudu ze dne 29. 3. 2012, čj. 5 As 15/2011 - 166, ze dne 27. 9. 2007, čj. 5 As 32/2007 - 83, a ze dne 28. 7. 2005, čj. 5 Afs 151/2004 - 73). Na zřeteli je přitom třeba mít i skutečnost, že správní orgán není povinen v každém jednotlivém případě aplikaci neurčitého právního pojmu rozsáhle teoreticky odůvodňovat nebo neurčitý právní pojem vyčerpávajícím způsobem definovat (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, čj. 6 Azs 17/2017 - 28).

50. Ochranná známka je dle rozhodovací praxe SDEU řádně užívána, pokud je užívána v souladu se svou základní funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, aby vytvořila nebo zachovala odbyt pro tyto výrobky a služby, s vyloučením symbolického užití, které slouží pouze k zachování práv plynoucích z ochranné známky (rozsudek ve věci *Ansul*; obdobně rozhodnutí ze dne 27. 1. 2004 ve věci C-259/02, *La Mer Technology*, bod 27, či ze dne 11. 5. 2006 ve věci C-416/04, *Sunrider*, bod 70). V jiných rozhodnutích SDEU v tomto směru podobně uzavřel, že aby bylo možné mít za to, že ochranná známka je „řádně užívána“, je nezbytné, aby tato ochranná známka byla užívána v souladu s její základní funkcí, kterou je zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku nebo služby označených uvedenou ochrannou známkou tím, že mu umožní tento výrobek nebo službu odlišit bez možnosti záměny od výrobku nebo služby, které mají jiný původ (srov. rozsudek ze dne 17. 10. 2019 ve věci C-514/18, *Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark*, body 36 a 37, a tam citovaná judikatura). Podmínkou řádného užívání ochranné známky nadto je, aby byla ochranná známka tak, jak je chráněna na relevantním území, užívána veřejně a navenek [rozsudek Tribunálu ze dne 8. 7. 2004 ve věci T-203/02, *Sunrider* (VITAFRUIT), bod 39; a rozsudek SDEU ve věci *Ansul*, bod 37].
51. SDEU přitom dovodil, že „s ohledem na počet zapsaných ochranných známek a spory, které mezi nimi mohou vznikat, je nutné přiznávat zachování práv vyplývajících z ochranné známky pro danou třídu výrobků nebo služeb pouze tehdy, byla-li tato ochranná známka užívána na trhu výrobků nebo služeb této třídy“ (rozsudek ze dne 15. 1. 2009 ve věci C-495/07, *Silberquelle*, bod 19). SDEU v daném směru konstantně zdůrazňuje, že je třeba prokázat skutečné užívání ve spojení s výrobky nebo službami, pro které byla sporná ochranná známka zapsána, což lze dovodit právě ze shora popsanych úvah vycházejících ze základní funkce ochranné známky [viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. 2. 2007 ve věci T-256/04, *Mundipharma* (RESPICUR), bod 29, či rozsudek Tribunálu ze dne 1. 9. 2021 ve věci T-561/20, *Sony Interactive Entertainment Europe*].
52. SDEU vychází z toho, že ochranná známka, která není užívána, totiž může bránit nejen hospodářské soutěži, jelikož omezuje škálu označení, která si třetí osoby mohou zapsat jako ochranné známky, a připravuje konkurenty o možnost užívat tuto nebo podobnou ochrannou známkou, když uvádějí na vnitřní trh výrobky nebo služby, které jsou totožné nebo podobné těm, které jsou chráněny dotčenou ochrannou známkou, ale rovněž volnému pohybu zboží a služeb (srov. např. rozsudek ze dne 19. 12. 2012 ve věci C-149/11, *Leno Marken*, bod 32).
53. Shodně interpretují pojem řádného užívání i české správní soudy (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2007, čj. 3 As 8/2007 - 83, ze dne 20. 3. 2013, čj. 1 As 168/2012 - 71, či ze dne 1. 9. 2016, čj. 10 As 227/2015 - 38).
54. Důležitým zdrojem poznání a pomůckou při výkladu právních norem týkajících se průmyslového vlastnictví z důvodu jejich propojení s evropskou právní úpravou a její

závazností pro národní soudy je také praxe Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (European Union Intellectual Property Office, dále jen „EUIPO“), a to zejména metodické pokyny k ochranným známkám dostupné na stránkách EUIPO³. I jejich obsah proto soud zohlednil při vyhodnocování důvodnosti žalobních bodů.

55. Metodické pokyny v návaznosti na rozhodovací praxi SDEU (viz rozsudky ve věci *Ansul* nebo ve věci *La Mer Technology*) stanoví několik zásad k výkladu pojmu „řádné užívání“. Řádné užívání znamená, že (i.) ochranná známka je fakticky užívána, přičemž se jedná o (ii.) užívání, které není prováděno pouze symbolicky, za jediným účelem zachovat práva přiznaná ochrannou známkou. Součástí řádného užívání je dále (iii.) užívání ochranné známky na trhu výrobků a služeb chráněných danou ochrannou známkou, a nikoli pouze v rámci dotyčného podniku a (iv.) řádné užívání se musí týkat výrobků nebo služeb, které již byly uvedeny na trh nebo mají být uvedeny na trh v blízké budoucnosti a pro které podnik již provádí přípravy, aby zajistil zákazníky, zejména ve formě reklamních kampaní. Při posuzování, zda se jedná o řádné užívání, je třeba (v.) vzít v úvahu všechny skutečnosti a okolnosti, které jsou způsobilé prokázat, že obchodní užívání známky je skutečné, zejména zda je takové užívání v dotyčném hospodářském odvětví považováno za odůvodněné za účelem udržení nebo získání podílu na trhu s výrobky a službami, které jsou ochrannou známkou chráněny. Okolnosti případu mohou zahrnovat zohlednění povahy dotčených výrobků, charakteristik dotyčného trhu a rozsahu a četnosti užívání ochranné známky. Zároveň je třeba mít na paměti, že (vi.) užívání nemusí být vždy kvantitativně významné, aby bylo považováno za řádné, jelikož to závisí na charakteristikách dotyčných výrobků nebo služeb na odpovídajícím trhu.
56. Z Metodických pokynů se dále podává, že není nutně vyžadována vysoká úroveň důkazů o řádném užívání. Z rozhodovací praxe vyplývá, že není možné abstraktně stanovit, jaká kvantitativní mez by měla být použita pro určení toho, zda je užívání řádné, či nikoliv, a možná tedy neexistuje žádné objektivní pravidlo *de minimis* pro *a priori* stanovení úrovně užívání potřebné k tomu, aby užívání bylo „řádné“. I když je nutno prokázat minimální rozsah užívání, co přesně tento minimální rozsah představuje, závisí na okolnostech daného jednotlivého případu. Je obecným pravidlem, že pokud ochranná známka slouží řádnému obchodnímu účelu, může být i minimální použití považováno za dostatečné pro řádné užívání, a to v závislosti na výrobcích a službách a příslušném trhu (srov. rozsudky Tribunálu ze dne 23. 9. 2009 ve věci T-409/07, *Acopat*, nebo ze dne 2. 2. 2012 ve věci T-387/10, *Arantax*).
57. Jinými slovy, postačí, když důkaz o užívání prokáže, že se vlastník ochranné známky vážně snažil získat nebo udržet obchodní postavení na relevantním trhu. Avšak jako řádné užívání předmětné ochranné známky nemůže být automaticky kvalifikováno jakékoli prokázané obchodní využívání (srov. rozsudek SDEU ze dne 17. 07. 2014 ve věci C-141/13 P, *Walzer Traum*). Použití může být stále nedostatečné i v případech, kdy bylo do určité míry prokázáno obchodní využívání.
58. V Metodických pokynech jsou dále vymezeny jednotlivé skutečnosti, které vstupují do hodnocení, zda je ochranná známka užívána řádně. Prvním je místo užívání (*place of use*), neboť ochranné známky musí být užívány na území, kde jsou chráněny. Dále se jedná o čas užívání (*time of use*); rozhodovací praxe v tomto ohledu specifikuje spíše pravidla užívání ve

³ Viz Guidelines for examination, European Union Intellectual Property Office (EUIPO), version 1.0, ze dne 31. 3. 2024, dostupné na adrese: [Trade mark guidelines \(europa.eu\)](https://www.euiipo.eu/Trade-mark-guidelines) (dále jen „Metodické pokyny“).

vztahu ke starším ochranným známkám (v rámci námitkového řízení), nicméně obecně platí, že je třeba definovat časové období pěti let, v rámci kterého se užívání vlastníkem ochranné známky přezkoumává. SDEU pak aproboval závěr, že k užívání nemusí docházet po celé období pěti let, ale spíše v rámci období pěti let, neboť ustanovení týkající se povinnosti užívání neukládají povinnost nepřetržitého užívání (srov. rozsudek ze dne 16. 12. 2008 ve věci T-86/07, *Deitech*).

59. Z Metodických pokynů se podává, že důkazy odkazující na užívání mimo relevantní časový rámec se obecně považují za nevýznamné, pokud nepředstavují přesvědčivý nepřímý důkaz, že známka musela být řádně užívána. SDEU v rozsudku ve věci *La Mer Technology* (bod 33) dospěl k závěru, že i okolnosti následující po příslušném okamžiku (rozhodném časovém období) mohou umožnit potvrdit nebo lépe posoudit rozsah, ve kterém byla ochranná známka užívána během příslušného období, a skutečných úmyslů vlastníka v dotyčném čase.
60. Dalším kritériem je pak rozsah užívání (*extent of use*) – v tomto ohledu musí být vzhledem k situaci na trhu v dotyčném konkrétním odvětví nebo oboru z předložených materiálů vyhodnoceno, zda se majitel vážně pokoušel získat obchodní postavení na příslušném trhu. V Metodických pokynech je přitom uvedeno, že toto posouzení předpokládá určitou míru vzájemné závislosti mezi zohledněnými faktory. Nízký objem výrobků nebo služeb uváděných na trh pod uvedenou ochrannou známkou tak může být vyvážen větší četností nebo určitou časovou stálostí při užívání této ochranné známky a naopak (viz rozsudek ve věci *Vitafruit*). Přesný rozhodující práh prokazující řádné užívání nelze definovat bez přihlédnutí k souvislostem. Obrat a objem prodeje výrobku je vždy nutné posuzovat v souvislosti se všemi jinými relevantními faktory, jako jsou objem obchodní činnosti, výrobní nebo prodejní kapacita nebo stupeň diverzifikace podniku využívajícího ochrannou známku, jakož i vlastnosti výrobků nebo služeb na dotčeném trhu.
61. Poslední hodnocenou skutečností pak je povaha užívání (*nature of use*), pod kterou se řadí užívání ochranné známky v souladu s její základní funkcí, v obchodním styku, dále užívání ochranné známky tak, jak byla zapsána (nebo její obměny), a konečně užívání ochranné známky ve spojení s výrobky a službami, pro které byla zapsána.

Aplikace právních a judikatorních východisek na skutkový stav

62. Městský soud v Praze předně konstatuje, že mezi účastníky řízení nebylo sporu stran skutečnosti, že ochranná známka je osobou zúčastněnou na řízení užívána na území, kde je chráněna, tj. na území České republiky. Mezi účastníky řízení rovněž nebylo sporné, že rozhodné časové období, po kterou osoba zúčastněná na řízení neměla Napadenou ochrannou známkou ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. nepřetržitě užívat, bylo vymezeno podáním návrhu žalobkyně na zrušení předmětné ochranné známky, tj. datem 7. 2. 2022. Rozhodným obdobím je proto 6. 2. 2017 – 6. 2. 2022; žalobkyně rovněž nezpochybňovala, že by důkazy předložené osobou zúčastněnou na řízení (vyjma jedné faktury, ke které žalovaný nepřihlížel, a subnámitky týkající se aktuálních webových stránek) nerefletovaly na rozhodné období.
63. Mezi účastníky pak nebyla v zásadě spornou (žalobkyně v tomto ohledu žádné konkrétní námitky nevznesla) ani většina dílčích hledisek posledního výše zmíněného kritéria řádného užívání, tj. jeho povaha. Žalobkyně nespороvala, že by Napadená ochranná známka nebyla užívána v podobě, ve které byla zapsána. Žalobkyně rovněž nevznesla žádné námitky stran užívání ochranné známky toliko interním způsobem, a nikoli veřejně, navenek a zjevným způsobem ve vztahu k potenciálním zákazníkům výrobku nebo služeb.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

64. Mezi účastníky naopak bylo sporu o tom, ve vztahu k jakým výrobkům osoba zúčastněná na řízení řádné užívání ve správním řízení neprokázala a v jakém rozsahu tedy měla být ochranná známka zrušena, resp. o tom, zda k některým chráněným výrobkům bylo prokázáno řádné užívání Napadené ochranné známky v dostatečném rozsahu.
65. Městský soud v Praze připomíná, že Napadená ochranná známka byla zapsána dne 16. 2. 2011, a to ve znění „ORLÍK“ (slovní ochranná známka) pro seznam výrobků a služeb (14) mezinárodního třídění: *hodinářské potřeby a chronometrické přístroje, zejména hodiny, hodinky, budíky, časové spínače, minutky, metronomy, hodinářské součásti a hodinářské výrobky i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra*. Jak bylo rekapitulováno v části I. tohoto rozsudku, Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný zrušil ochrannou známku v rozsahu následujících výrobků: *časové spínače, minutky, metronomy*.
66. Městský soud v Praze ze správního spisu ověřil, že v rozkladu proti Prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně brojila proti vyhodnocení užívání stran výrobků: *budíky, hodiny a hodinářské součásti či součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra*. Ve vztahu k výrobkům *hodinky* žalobkyně žádnou konkrétní námitku neuvedla. Vymezovala se výslovně toliko k výrobkům *budíky, hodiny, resp. hodinářské součásti i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra*. Naopak připustila, že (viz bod 16 odůvodnění rozkladu) řádné užívání pro *hodinky* bylo prokázáno.
67. Napadeným rozhodnutím předseda Úřadu zrušil ochrannou známku v širším rozsahu, než učinil Úřad v Prvostupňovém rozhodnutí, a to ve vztahu k následujícím výrobkům: *hodinářské potřeby, budíky, časové spínače, minutky, metronomy, hodinářské součásti i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra*. Ochranná známka tak byla ponechána v platnosti pro výrobky: *chronometrické přístroje, zejména hodinky, hodiny a hodinářské výrobky vyrobené z vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra*.

68. Žalobkyně se v rámci svých námitek domáhá zrušení Napadeného rozhodnutí s veskrze obecnou argumentací, že osoba zúčastněná na řízení užívá ochrannou známku toliko symbolicky a rozhodně se z provedeného dokazování nepodává, že by se snažila získat či udržet podíl na trhu pro výrobky označené Napadenou ochrannou známkou, tj. užívání známky je nedostačující a nelze jej považovat za řádné. Poukazuje na nedostatečně zjištěný skutkový stav, nesprávný závěr o tom, že předloženými důkazy bylo doloženo řádné užívání ochranné známky a zpochybňuje v obecné rovině zohlednění důkazů, které žalovaný brát v úvahu neměl. Rozhodnutí má trpět procesními vadami spočívajícími v tom, že nerespektuje žalobkyni poukazovaná ustanovení správního řádu.
69. Byť se žalobkyně ve své podstatě formálně domáhá zrušení Napadené ochranné známky v celém jejím rozsahu⁴, k výrobkům *hodinky a hodinářské výrobky (vyrobené z vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra)*, tj. stran užívání těchto výrobků označených Napadenou ochrannou známkou žádné, natož konkrétní námitky v podané žalobě nevznesla. Byla to přitom žalobkyně, na níž při vědomí role dispoziční zásady ovládající tento typ řízení ležela odpovědnost při nastavení mezí, v nichž se soud mohl sporu mezi účastníky věnovat.
70. Soud v minulosti opakovaně zdůraznil, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobkyně, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobkyni žalobní argumentaci dotvářel.
71. Zdejší soud rovněž připomíná, že pokud žalobkyně v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013 - 128). Městský soud v Praze se tak mohl věnovat takovým uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sama žalobkyně vznesla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, čj. 6 Afs 9/2015 - 31).
72. Jakkoli tedy v souladu s dříve uvedeným platí, že navrhovatel zrušení ochranné známky není ve svém návrhu povinen předkládat na podporu svého návrhu žádná odůvodněná podání, která by přesahovala rámec tvrzení, že ochranná známka nebyla řádně užívána, jinak je třeba nahlížet jeho procesní povinnost, resp. odpovědnost v soudním řízení správním navazujícím na tento typ správního řízení. V něm s ohledem na právě připomenuté závěry již není prostor pro to reagovat na konkrétní závěry žalovaného opakováním obecných námitek o neprokázání řádného užívání, naopak je třeba, zamýšlí-li žalobkyně iniciovat náležitý soudní přezkum těchto závěrů, s nimi konkrétně polemizovat, zpochybňovat je a snášet jednotlivé konkretizované námitky, pro které tyto závěry nemohou obstát.
73. Uvedené závěry je přitom třeba doplnit o další relevantní východisko ovlivňující meze soudního přezkumu Napadeného rozhodnutí na půdorysu žaloby podané dílem neúspěšným navrhovatelem zrušení ochranné známky. Nejvyšší správní soud totiž v rozsudku ze dne 2. 6. 2016, čj. 9 As 101/2015 - 53, akcentoval, že je třeba důsledně rozlišovat, zda navrhovatel v podané žalobě namítá, že žalobou napadené rozhodnutí

⁴ viz návrh žalobkyně na zrušení Původní ochranné známky ze dne 2. 2. 2022, ve kterém uvedla, že žádá, aby Úřad „zrušil napadenou známku pro celý seznam výrobků a služeb“.

zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje jeho práva nebo povinnosti, aby bylo možno uvažovat o tom, že je k podání žaloby legitimován podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Jinak by totiž byla žalobkyně k podání žaloby oprávněna toliko z titulu postavení účastníka správního řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, a to podle § 65 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soudy přitom zdůraznil, že „žalobci aktivně legitimovaní podle § 65 odst. 2 s. ř. s. jsou omezeni v rozsahu a důvodech, z nichž mohou napadat rozhodnutí správního orgánu. Toto omezení je definováno jako „práva, která jemu (žalobci) přísluší“. Vzhledem k tomu, že takovému žalobci nenáleží hmotná práva, je oprávněn namítat toliko porušení svých procesních práv. K tomu, o jaká práva jde, se judikatura správních soudů opakovaně vyjadřovala. Tradičně jsou za taková práva považována procesní práva účastníka řízení, tedy například právo navrhnout provedení důkazů správnímu orgánu, právo seznamovat se s provedenými důkazy a právo činit v průběhu správního řízení vůči správnímu orgánu a jeho postupu vyjádření. Vedle těchto „klasických“ procesních práv náleží do této kategorie i práva další jako je právo na to, aby správní orgán zjistil přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, právo na to, aby rozhodnutí správního orgánu vycházelo ze skutkového stavu, který má oporu ve spisech. Rovněž jim přísluší právo na to, aby se správní orgány řádně vypořádaly se žalobcem uplatněnými námitkami i odvolacími důvody. Naopak tito žalobci nejsou oprávněni vznášet námitky do nesprávného hmotněprávního posouzení věci. K tomu srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 6 A 49/2002 – 41, ze dne 19. 10. 2007, č. j. 4 As 69/2006 – 103, ze dne 18. 9. 2013, č. j. 9 As 173/2012 – 65, ze dne 26. 2. 2015, č. j. 5 As 139/2014 – 21, publ. pod č. 3217/2015 Sb. NSS, nebo shora citovaný rozsudek sp. zn. 2 As 158/2015“.

74. V nynějším případě žalobkyně ve své argumentačně úsporné žalobě kombinuje a do jisté míry směšuje obranu poukazující na zkrácení na procesních právech s námitkami brojícími proti zkrácení na právech hmotných (viz např. obecná argumentace pod bodem 6 žaloby). Konkrétnější argumentaci k dotčení na právech dle § 65 odst. 1 s. ř. s. žalobkyně neuvádí. Na druhé straně není mezi ní a osobou zúčastněnou na řízení sporným, že kromě jiného vedou u zdejšího soudu soukromoprávní spor z tvrzeného porušení práv osoby zúčastněné na řízení k Napadené ochranné známce.
75. Vztáhne-li soud výše popsaná východiska na kontext právě projednávané věci, nemůže odhlédnout od toho, že žalobkyně v podané žalobě sice vznáší námitky reprodukované výše v bodě 68 (uplatněné v bodech 28 – 30 žaloby); činí tak ovšem ve značně obecné rovině hraničící s ještě přijatelnou konstrukcí žalobního bodu, aniž je přitom jakkoli propojovala s konkrétními výrobky, v jejichž rozsahu měla být podle jejího přesvědčení Napadená ochranná známka rovněž zrušena. Obdobně pak v bodech 21 – 27 žaloby obecně rekapituluje zákonný rámec a připomíná některé relevantní judikatorní závěry, aniž je jakkoli relevantně propojovala s nyní projednávanou věcí. Jediné konkrétnější námitky subsumované poněkud nesystematicky v části II. žaloby pod rubrikou „Rekapitulace předchozího řízení“, v nichž se žalovaný vymezuje vůči konkrétním závěrům žalovaného, se vztahují k *hodinám*. Jak bylo zdůrazněno výše, k výrobkům *hodinky a hodinářské výrobky vyrobené z vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra*, žalobkyně žádné, natožpak konkrétní námitky k otázkám prokázání řádného užívání v dostatečném rozsahu, v podané žalobě nevznesla.
76. Jde-li tedy o obecné námitky reprodukované v bodě 68 výše, soud v souladu se shora popsanými východisky týkajícími se dispoziční zásady v míře obecnosti odpovídající té, v jaké byla argumentace vznesena, konstatuje, že žalovaný postupoval ve svém hodnocení

řádného užívání v souladu se shora shrnutými principy podávajícími se z rozhodovací praxe SDEU, Tribunálu a správních soudů. Tam, kde žalobkyně proti závěrům Úřadu, resp. předsedy Úřadu staví svou argumentaci fakticky toliko v podobě nesouhlasu s jejich obsahem, se tak soud omezuje na obdobně paušální stanovisko, že se žalobkyně mylí, pokud tvrdí, že žalovaný zatížil Napadené rozhodnutí vadou nedostatečnosti skutkových zjištění, resp. nesprávnými skutkovými závěry a v návaznosti na to dospěl k nesprávnému závěru o řádném užívání Napadené ochranné známky ve vztahu k výrobkům, pro něž ochranu ponechal. Tvrzenými projevy těchto obecně namítaných vad se pak soud níže zabýval konkrétněji toliko tam, kde souvisely s námitkami, jimiž žalobkyně brojila proti konkrétním závěrům žalovaného. Ty se přitom v souladu s dříve naznačeným týkaly toliko částí argumentace žalovaného dotýkající se řádného užívání Napadené ochranné známky k výrobkům *hodiny* (srov. dále). Ostatně již v řízení o rozkladu se žalobkyně zaměřovala na otázky řádného užívání mimo *hodin* toliko ve vztahu k *budíkům*, okrajově pak *hodinářským součástem* či *součástkám*, k hodinkám neuvedla v souladu s dříve uvedeným ničeho.

77. K tomu soud pro úplnost k námitkám konstruovaným v podobě výčtu ustanovení, jež měla být postupem žalovaného porušena, zdůrazňuje, že Nejvyšší správní soud přitom ve svých rozhodnutích opakovaně upozorňuje na skutečnost, že obecně formulované žalobní námitky, které jsou prostým výčtem tvrzených porušení bez uvedení toho, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke zkrácení práv žalobce, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, které by umožňovaly soudní přezkum. Namítala-li tedy žalobkyně porušení jednotlivých ustanovení citovaných předpisů, aniž současně uvedla, v čem konkrétně mělo toto porušení spočívat, nezbyvá soudu, než k takto obecně vznesené žalobní argumentaci opětovně poukázat na shora akcentovaný význam dispoziční zásady a zdůraznit, že není a nemůže být úkolem soudu, aby za žalobkyni deficit její žalobní argumentace „doháněl“ a na základě takových obecných námitek se jal jednotlivě hodnotit žalobkyni obecně namítané okolnosti, když žalobkyně sama takový přezkum náležitě neiniciovala. Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci advokáta žalobkyně (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78). Obdobně se pak soud s ohledem na absenci konkrétních námitek žalobkyně v detailu nezabýval ani odkazy na rozhodovací praxi jednotlivých soudů. Žalobkyně totiž ani rámcově neuvedla, v jakém ohledu jsou závěry vyplývající z těchto rozhodnutí přenositelné na pojednávanou věc.
78. Soud se konečně nemohl v souladu se závěry prezentovanými stranám již v průběhu ústního jednání zabývat teprve v rámci ústního jednání uplatněnou argumentací akcentující přívlastek *vyrobené z vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra* s tím, že jej třeba jej vztáhnout ke všem výrobkům, pro něž mělo být řádné užívání prokazováno. Tato námitka byla uplatněna poprvé až dne 17. 6. 2024 při ústním jednání, tedy po lhůtě předvídané v § 71 odst. 2 větě třetí s. ř. s. Nelze přitom rozumně uvažovat o tom, že by dostatečným základem pro takovéto „rozvedení“/„doplnění“ žalobní argumentace mohly být veskrze obecné námitky zpochybňující v paušální rovině dostatečnost skutkových zjištění či správnost postupu při shromažďování skutkových poznatků. V opačném případě by totiž *ad absurdum* platilo, že ve lhůtě pro podání žaloby postačí vznést takto obecnou námitku nedostatečnosti zjištěného skutkového stavu věci s tím, že konkrétní projevy obecně tvrzených pochybení v rámci shromažďování skutkových poznatků by mohly být v rozporu s principy, na nichž je tento typ soudního řízení postaven, namítány kdykoli po koncentrační lhůtě. Zvláště nepřijatelné by pak bylo akceptovat tento přístup žalobkyně

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

za situace, kdy jej do sporu mezi stranami vznesla poprvé až v samém závěru navazujícího soudního řízení správního, přičemž žádnou takovou námitku ani náznakem neformulovala ve správním řízení, resp. v řízení o rozkladu (v něm na přívlastek akcentovaný v rámci ústního jednání poukazovala toliko v bodě 9 věcného odůvodnění rozkladu, kde jej naopak sama propojovala výhradně s *hodinářskými součástmi* či *součástkami*, tedy v rozsahu, jenž není předmětem soudního přezkumu).

79. Pokud jde o konkrétnější námitky žalobkyně dotýkající se výrobků *hodiny*, dospěl soud k následujícím závěrům.
80. Z obsahu správního spisu zdejší soud zjistil, že osoba zúčastněná na řízení k prokázání řádného užívání Napadené ochranné známky ve vztahu k výrobkům *hodiny* předložila ve vyjádření ze dne 19. 4. 2022 následující (relevantní) listinné důkazy.
81. Jedná se především o soubor faktur (podrobněji viz níže), přičemž na každé faktuře je jako dodavatel uvedena společnost ELTON hodinářská, a.s. [osoba zúčastněná na řízení] a dále mj. číslo faktury, místo určení (na území České republiky), odběratel, datum vystavení daňového dokladu a dodací list, na němž je uveden artikl s označením „ORLÍK – Nástěnné hodiny“. Městský soud v Praze v tomto ohledu dodává, že na fakturách jsou často uvedeny i další artikly, popsané toliko slovy „Nást. hodiny“ (s uvedením různorodých šestimístných čísel); tyto položky přitom zdejší soud (ani žalovaný) do své úvahy o řádném užívání s ohledem absenci informace o označení ochrannou známkou „ORLÍK“ nepromítnul.
82. Z rok 2017 osoba zúčastněná na řízení předložila 6 faktur. Tyto faktury obsahovaly údaj o prodeji nástěnných hodin „ORLÍK“ v následujícím počtu (celkem 7 ks):
 - faktura č. 220170160 (8. 2. 2017): 1 ks
 - faktura č. 242170106 (24. 4. 2017): 1 ks
 - faktura č. 240170103 (19. 7. 2017): 1 ks
 - faktura č. 240170097 (14. 7. 2017): 1 ks
 - faktura č. 242170405 (9. 10. 2017): 1 ks
 - faktura č. 220171302 (27. 11. 2017): 2 ks
83. Za rok 2018 osoba zúčastněná na řízení předložila 4 faktury. Tyto faktury obsahovaly údaj o prodeji nástěnných hodin „ORLÍK“ v následujícím počtu (celkem 4 ks):
 - faktura č. 220180846 (26. 7. 2018): 1 ks
 - faktura č. 220180899 (14. 8. 2018): 1 ks
 - faktura č. 220180981 (3. 9. 2018): 1 ks
 - faktura č. 220181070 (21. 9. 2018): 1 ks
84. Za rok 2019 osoba zúčastněná na řízení předložila 5 faktur. Tyto faktury obsahovaly údaj o prodeji nástěnných hodin „ORLÍK“ v následujícím počtu (celkem 9 ks):
 - faktura č. 220190028 (4. 1. 2019): 5 ks
 - faktura č. 242190046 (17. 1. 2019): 1 ks
 - faktura č. 220190413 (29. 3. 2019): 1 ks
 - faktura č. 220190614 (17. 5. 2019): 1 ks
 - faktura č. 242190326 (17. 6. 2019): 1 ks
85. Za rok 2020 osoba zúčastněná na řízení předložila 7 faktur. Tyto faktury obsahovaly údaj o prodeji nástěnných hodin „ORLÍK“ v následujícím počtu (celkem 7 ks):

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

- faktura č. 220200030 (13. 1. 2020): 1 ks
 - faktura č. 220200120 (23. 1. 2020): 1 ks
 - faktura č. 220200367 (17. 3. 2020): 1 ks
 - faktura č. 220200677 (20. 5. 2020): 1 ks
 - faktura č. 220200693 (22. 5. 2020): 1 ks
 - faktura č. 220201255 (12. 10. 2020): 1 ks
 - faktura č. 223200113 (11. 12. 2020): 1 ks
86. Za rok 2021 osoba zúčastněná na řízení předložila 1 fakturu. Tyto faktury obsahovaly údaj o prodeji nástěnných hodin „ORLÍK“ v následujícím počtu (celkem 1 ks):
- faktura č. 220210465 (27. 7. 2021): 1 ks

87. Osoba zúčastněná na řízení rovněž předložila fotografii a popis skleněných nástěnných hodin ORLÍK, přičemž uvedla, že v této podobě jsou hodiny stále v nabídce a zároveň tímto doložila jejich prodejní cenu. Dále předložila printscreen úvodní obrazovky webové stránky, a to za účelem doložení použití ochranné známky ORLÍK, přičemž uvedla, že v tomto provedení byly hodiny nabízeny a prodávány v rozhodném období. Dne 19. 4. 2022 pak doplnila kopii z časopisu *Můj svět* (červen 2018), na které jsou nástěnné hodiny ORLÍK vyobrazeny v rámci soutěžní reklamy.
88. Žalobkyně v průběhu řízení před žalovaným konstantně namítala, že co se týká položky *hodiny*, osoba zúčastněná na řízení předložila důkazy toliko o prodeji několik málo kusů nástěnných hodin (ve zcela zanedbatelném objemu). Domnívá se přitom, že takové užití lze hodnotit toliko jako užití symbolické, nikoliv však řádné, když i cena nástěnných hodin se pohybuje v rozmezí několika set korun.
89. Stran rozsahu užívání výrobku *hodiny* Úřad v Prvostupňovém rozhodnutí poukázal především na reklamní soutěž uvedenou v časopise, ze které dovodil, že spotřebitelská veřejnost nepochybně označení „ORLÍK“ spojuje i s nástěnnými hodinami. Předloženými fakturami pak dle Úřadu osoba zúčastněná na řízení doložila, že Napadená ochranná známka byla ve vztahu k hodinám nabízena a užívána na trhu v rozhodném období. V Napadeném rozhodnutí pak předseda Úřadu poukázal, že nástěnné hodiny jsou typem výrobku, který spotřebitelé nenakupují často, nadto předmětný model lze s ohledem na jeho provedení (využití českého skla a strojku s tichým chodem stejně jako design inspirovaný hodinkami „ORLÍK“) považovat za produkt pro náročnější spotřebitele. Rovněž konstatoval, že prodeje nástěnných hodin probíhaly pravidelně v rámci pěti let sledovaného období, a nikoliv pouze jednorázově. Předseda Úřadu rovněž upozornil, že model nástěnných hodin „ORLÍK“ není jediný model, který osoba zúčastněná na řízení umísťuje na trh. Stran počtu doložených faktur předseda Úřadu neměl důvod sporovat tvrzení osoby zúčastněné na řízení, že se jedná toliko o příkladný soubor faktur z daného období, neboť tyto faktury nepředstavují kontinuální pokračující řadu; v tomto ohledu odkázal na závěry v rozsudku ve věci Zara. Na základě kombinace všech následujících faktorů pak žalovaný dospěl k závěru o řádném užívání slovní ochranné známky „ORLÍK“ ve vztahu k výrobku hodiny.
90. Žalobkyně se v podané žalobě předně vymezila proti přenositelnosti závěrů z rozsudku ve věci Zara na projednávanou věc. Především poukazovala, že v dotčeném rozsudku byla existence skutečných prodejů potvrzena také odkazy na obraty ve svědecké výpovědi nebo propagačními katalogy.
91. Tribunál v rozsudku ve věci Zara mj. přezkoumával (viz bod 86) závěry odvolacího senátu (Board of Appeal; dále jen „BoA“) EUIPO stran rozsahu užívání (*extent of use*), kdy BoA zjistil, že faktury adresované zákazníkům poskytly přímý důkaz o objemu skutečných prodejů převyšujících 40 000 EUR pro různé typy výrobků (sušených) těstovin pod dotčenou ochrannou známkou. Poukázal, že přestože některé faktury zahrnovaly i další výrobky, část objemu prodeje byla představována těstovinami. Předložené důkazy osvědčovaly pravidelné a nepřetržité tržby v rozhodném období. Nadto, faktury byly pouze reprezentativním vzorkem, neboť jejich čísla nebyla v souvislé řadě. Skutečný prodej různých druhů těstovin označených dotčenou ochrannou známkou pak byl rovněž doložen odkazem na velikost obrátu ve svědecké výpovědi, nebo reklamními katalogy zobrazujícími profil společnosti Pasta Zara. Tribunál dospěl k závěru, že BoA rozhodné skutečnosti posoudil správným způsobem. Stran samotných faktur pak Tribunál v bodě 92 rozsudku doplnil, že kromě toho, že čísla na fakturách nejsou v souvislé řadě, jsou datovány tak, aby

pokryly celé rozhodné období. V bodě 93 dotčeného rozsudku pak Tribunál konstatoval, že důkazy řádného užívání nejsou limitovány toliko na dokumenty, jež prokazují rozsah užívání, ale může se jednat i o dokumenty vztahující se k místu, času a povaze užívání. Přestože tak faktury nedokládají rozsah užívání, mohou být stále brány v potaz za účelem zjištění, že ochranná známka byla užívána v souvislosti s náležitou, veřejnou a externí obchodní aktivitou.

92. Na základě rozboru odůvodnění dotčeného rozsudku přitom Městský soud v Praze nemůže námitku žalobkyně stran nepřenositelnosti závěrů Tribunálu na projednávanou věc shledat opodstatněnou. Z Prvostupňového, resp. Napadeného rozhodnutí se podává, že žalovaný na základě faktur předložených osobou zúčastněnou na řízení považoval za rozhodnou právě skutečnost, že tyto nejenže dokládají užívání Napadené ochranné známky ve spojitosti s výrobkem hodiny, ale rovněž to, že prodej tohoto výrobku probíhal (byť v malém objemu) po celou dobu rozhodného období.
93. Co se pak týče úvahy žalovaného, že závěr o nesouvislé řadě faktur vychází z jiného skutkového stavu, ani této nelze přisvědčit. Předně, z rozsudku ve věci Zara vyplývá, že ne všechny výrobky, jež společnost Pasta Zara prodávala, byly označeny dotčenou ochrannou známkou. V tomto ohledu je tak skutkový stav v projednávané věci obdobný. Stran dalších důkazů, jimiž společnost Pasta Zara dokládala řádné užívání ochranné známky, nelze sporovat, že v tomto ohledu Tribunál rovněž zmínil svědeckou výpověď, v rámci které měly zaznít informace o obratu společnosti, jakož i reklamní katalog.
94. Žalovaný nicméně rovněž ani v nyní posuzované věci nevycházel pouze ze samotných faktur; v potaz vzal i výše zmiňovanou soutěžní reklamu v časopise, jež osvědčuje, že osoba zúčastněná na řízení v rozhodném období vyvíjela ve vztahu k nástěnným hodinám „ORLÍK“ i marketingovou aktivitu. Městský soud v Praze tak dílčí námitku žalobkyně o nesprávném výkladu a s tím související nepřenositelnosti závěrů rozsudku ve věci Zara považuje za nedůvodnou.
95. Žalobkyně dále v této souvislosti namítala, že pokud osoba zúčastněná na řízení tvrdila, že doložený prodej výrobků „ORLÍK“ je pouze malou součástí uskutečněných prodejů, nebyl jistě problém předložit další účetní (případně jiné) důkazy o uskutečněných prodejkách. V tomto ohledu Městský soud v Praze může toliko konstatovat, že rozsah a povaha důkazních prostředků předkládaných v rámci správního řízení osobou zúčastněnou na řízení podléhá plně její úvaze. Jak bylo řečeno výše, je to právě vlastník ochranné známky, kterého tíží důkazní břemeno o řádném užívání, a žalovaný není povinen (ani oprávněn) opatřovat další důkazní prostředky z moci úřední. Z komentářové literatury se přitom podává, že důkazy k prokázání užívání může vlastník ochranné známky předkládat ještě i v odvolacím řízení, protože zásadě materiální pravdy směřující k zjištění, zda ochranná známka byla skutečně řádně užívána, je v tomto případě třeba dát přednost před striktním uplatněním koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu (viz rozhodnutí žalovaného sp. zn. O-365894 a sp. zn. O-60899)⁵. Žalovaný především v Prvostupňovém, ale i v Napadeném rozhodnutí dospěl na podkladě obsahu správního spisu k závěru o řádném užívání Napadené ochranné známky ve vztahu k nástěnným hodinám. Okolnost, zda osoba

⁵ viz ČERNÝ, Miroslav. § 34 Návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti. In: KOUKAL, Pavel, Radim CHARVÁT, Simona HEJDOVÁ a Miroslav ČERNÝ. *Zákon o ochranných známkách: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-6-10]. ASPI_ID KO441_2003CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

zúčastněná na řízení mohla či nemohla předložit rovněž další důkazní prostředky, není sama o sobě způsobilá na těchto závěrech ničeho změnit. Soud přitom níže rozvádí důvody, pro které se se stanoviskem žalobkyně o toliko symbolickém užívání Napadené ochranné známky ve vztahu k hodinám neztotožnil.

96. Pokud pak žalobkyně brojí proti závěru žalovaného, že „zjištěná obchodní realita“ neodůvodňuje její tvrzení o pouze symbolickém užívání Napadené ochranné známky, neboť jí není jasné, jakou obchodní realitu má žalovaný na mysli, když nebyly zjištěny žádné informace ohledně prodeje předmětných výrobků, ani tuto námitku zdejší soud neshledal důvodnou.
97. Co se týče prokazování obratu, resp. vlivu zjištění této skutečnosti na závěr o řádném užívání, lze poukázat na rozsudek ze dne 8. 7. 2004 ve věci T-334/01, *HIPPOVIT*, ve kterém Tribunál konstatoval, že účelem povinnosti prokázat řádné užívání ochranné známky není kontrola obchodní strategie podniku. Není vyloučeno, že pro podnik je z hospodářského hlediska objektivně odůvodněné uvádět na trh výrobky nebo sortiment výrobků také tehdy, když je podíl těchto výrobků na ročním obratu daného podniku nízký. V řešeném případě, kdy činil obrat, dosažený prodejem výrobků pod starší ochrannou známkou cca 0,75 % celkového ročního obratu přitom konstatoval, že v kontextu dalších skutečností má poměr mezi celkovým obratem a obratem dosaženým prodejem výrobků chráněných danou ochrannou známkou sám o sobě pouze slabou vypovídací hodnotu, a nemůže být tudíž směrodatným pro posouzení skutečného užívání této ochranné známky. Městský soud v Praze pak opětovně připomíná závěry rozsudku ve věci *Vitafruit*, že nízký objem výrobků nebo služeb uváděných na trh pod uvedenou ochrannou známkou tak může být vyvážen větší četností nebo určitou časovou stálostí při užívání této ochranné známky. Rovněž v rozsudku ve věci *Minimax SDEU* konstatoval, že užívání nemusí být významné z kvantitativního hlediska, aby mohlo být považováno za řádné, protože závisí na vlastnostech dotčených výrobků nebo služeb na příslušném trhu.
98. Žalovaný přitom svůj závěr o nikoliv toliko symbolickém užívání postavil na zcela jiných skutečnostech, než je samotný podíl výrobku na celkovém obratu. Hodnotil přitom charakter nástěnných hodin jakožto výrobku, cenu výrobku v porovnání s typově shodnými výrobky. Přihlédl pak i ke skutečnosti, že k prodejmům výrobku docházelo v zásadě po celé rozhodné období, tj. opakovaně a pravidelně. V potaz pak vzal i marketingovou propagaci (viz výše) a nepřehlédl ani skutečnost, že nástěnné hodiny byly prezentovány s odkazem na původní model náramkových hodinek (chráněných totožnou Napadenou ochrannou známkou) jako odvozený výrobek, který má svůj věhlas čerpat právě z dotčených hodinek. Pozornost pak rovněž věnoval skutečnosti, že osoba zúčastněná na řízení nabízí i další modely nástěnných hodin (nejméně modely *Spartak*, *Brusel* a *Sport*), čímž lze částečně odůvodnit nižší objem prodeje.
99. Městský soud v Praze přitom na úvaze žalovaného stran rozsahu prodeje výrobků *hodiny* s označením „ORLÍK“ vyústivší v závěr o řádném užívání Napadené ochranné známky neshledává pochybení vytýkaná žalobkyní. Žalovaný v průběhu správního řízení uceleným a konstantním způsobem formuloval svůj závěr o dostatečném rozsahu užívání výrobku a opakovaně vyjevil, jaké skutečnosti považuje v tomto ohledu za rozhodné. Jeho závěry, jakož i způsob, jakým k nim dospěl, jsou zcela v souladu se shora popsáním zákonným a navazujícím judikatorním rámcem. Žalovaný v Napadeném rozhodnutí svou úvahu řádně a logicky odůvodnil a uvedl, z čeho při formulaci svých závěrů vycházel. Soud proto neshledal

důvod, nadto na půdorysu v zásadě obecné argumentace žalobkyně, přistoupit ke kasačnímu zásahu.

100. Lze pak rovněž připomenout rozsudek ze dne 30. 4. 2008 ve věci T-131/06, *Sonnia Rykiel*, ve kterém Tribunál navázal na rozsudky ve věci *Sunrider* a *Ansul* a opětovně připomněl tezi, že i minimální využití ochranné známky může být způsobilé naplnit pojem řádného užívání. V dotčeném rozsudku sice na konkrétním skutkovém půdorysu shledal, že prodej 4 kusů dámských kombiné a 31 kusů spodniček za celkovou částku 432 EUR za období 13 měsíců není dostatečným množstvím, které by bylo způsobilé založit řádné užívání. Je však třeba zdůraznit, že uvedený závěr opřel o skutečnost, že dámské kombiné a spodničky jsou výrobky sloužící ke každodenní spotřebě a jsou prodávány za velice rozumnou cenu; nejedná se tedy o luxusní zboží, prodávané v omezeném množství na úzce profilovaném trhu. Naopak tyto produkty mohou být prodávány širokému okruhu zákazníků na území celé země (Španělska).
101. V tomto ohledu je přitom třeba vnímat závěry žalovaného, proti nimž žalobkyně rovněž brojila, totiž že v nyní řešeném případě se jedná o kategorii „dražšího výrobku“ s delší dobou použití. Městský soud v Praze nemůže ničeho vytknout úvaze žalovaného, že nástěnné hodiny jsou typem produktu, který spotřebitelé nebudou kupovat příliš často (lze usuzovat na skutečnost, že se jedná o produkt, který po zakoupení vydrží několik let, aniž by bylo třeba jej z hlediska jeho funkčnosti obměnit). Žalovaný pak s ohledem na provedení nástěnných hodin (využití českého skla a strojku s tichým chodem), jakož i jejich design inspirovaný náramkovými hodinkami, dospěl k závěru, že se jedná o artikl pro náročnější spotřebitele; v tomto kontextu žalovaný poukázal na stabilní (nikoliv jednorázový) prodej uvedeného výrobku.
102. Žalobkyni lze přisvědčit potud, že pokud žalovaný dospěl k závěru o „vyšší ceně“ nástěnných hodin, není zřejmé na základě jakých okolností k tomuto závěru dospěl, neboť nijak nespifikoval, jaká by měla být „průměrná cena“ výrobku v dotčeném odvětví. Nelze nicméně přehlédnout, že žalobkyně i tuto námitku konstruovala zcela obecně. Žalovanému vyčítá, že z Napadeného rozhodnutí nevyplývá, s jakými konkrétními značkami byly výrobky chráněné Napadenou ochranou známkou porovnány, sama však v podané žalobě netvrdila (natož aby prokazovala) takové okolnosti, ze kterých by bylo lze seznat, že hodiny s názvem „ORLÍK“ spadají do běžné (střední, nižší, apod.) cenové kategorie a tedy závěr žalovaného byl nesprávný.
103. Městský soud v Praze uvedené vyjádření žalovaného (stran ceny produktu) vnímá v kontextu popsaného provedení nástěnných hodin (skleněný číselník, tichý chod strojku), coby kvalitativních vlastností (provedení) výrobku, jakož i skutečnost, že jejich provedení je odvozeno od náramkových hodinek „ORLÍK“, jež za produkt luxusnějšího charakteru označit lze (žalobkyně to ostatně ani nezpochybňovala).
104. Žalobkyně dále brojila proti postupu žalovaného, který zohlednil aktuální webové stránky osoby zúčastněné na řízení, neboť tyto nespádají do období rozhodného pro posouzení řádného užívání, a jsou tak pro posouzení řádného užívání známky nepřipustné. Žalobkyně zdůraznila, že se v dotčeném případě nejedná o doklady nedatované, ale naopak doklady datované pro uplynutí rozhodného období.
105. Žalovaný přitom opakovaně (jak v Napadeném rozhodnutí, tak ve vyjádření k žalobě) poukázal, že printscreenu webových stránek byl přiznán toliko podpůrný charakter. Žalovaný z aktuálních webových stránek zohlednil dosavadní existenci distribučních

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

(marketingových) kanálů. Učinil tak za zohlednění soutěžní reklamy v časopise Můj svět, kde je uveden odkaz na webové stránky osoby zúčastněné na řízení, tj. v kontextu článku z roku 2018 printscreen sloužil k ověření, že webové stránky osoba zúčastněná na řízení k propagaci svých produktů používá. Stejně tak osoba zúčastněná na řízení předkládala printscreen webových stránek s vyobrazením hodin v interiéru s tím, že ve stejném provedení bylo nabízeno i prodáváno i v letech 2017 – 2021, tedy v rozhodném období.

106. Městský soud v Praze tak považuje i tuto dílčí námitku žalobkyně za neopodstatněnou. Soud sice v obecné rovině souhlasí se žalobkyní, že důkazy odkazující na užívání mimo relevantní časový rámec se obecně považují za nevýznamné. Za určitých okolností nicméně lze zohlednit i skutečnosti následující po konci rozhodného období. SDEU v rozsudku ve věci La Mer Technology uvedl, že okolnosti následující po příslušném okamžiku mohou umožnit potvrdit nebo lépe posoudit rozsah, ve kterém byla ochranná známka užívána během příslušného období, a vypovědět o skutečných úmyslech vlastníka v dotyčném čase. Doplnil, že je na národním soudu, aby určil, zda takové okolnosti potvrzují, že užívání ochranné známky během relevantního období bylo řádné, nebo zda naopak odráží úmysl vlastníka zabránit zrušení dotčené ochranné známky.
107. Městský soud v Praze přitom není toho názoru, že by zohlednění printscreenu z webové stránky osoby zúčastněné na řízení datované mimo rozhodné období mělo za následek nesprávné posouzení řádného užívání Napadené ochranné známky. Žalobkyně přitom žádným konkrétnějším způsobem nerozvádí ani svou úvahu, proč by skutečnost, že printscreen webových stránek je datován mimo rozhodné období, měla být odlišná od situace, kdy je důkaz nedatován. Zároveň pak ani netvrdí, jakým konkrétním způsobem zohlednění dotčeného dokumentu mělo vyústit v nesprávné posouzení řádného užívání žalovaným.
108. Městský soud v Praze tak v návaznosti na výše uvedené uzavírá, že žádnou z žalobních námitek žalobkyně neshledal důvodnou. Z Napadeného rozhodnutí lze jednoznačným způsobem seznat, jaké okolnosti vzal žalovaný v rámci hodnocení řádného užívání Napadené ochranné známky ve vztahu k výrobku *hodiny* za relevantní a prokázané a jakým způsobem o nich uvažil; skutkový a právní stav věci v dostatečném rozsahu objasnil. Žalovaný se rovněž v dostatečném rozsahu vypořádal s jednotlivými námitkami vznesenými žalobkyní v průběhu správního řízení a přezkoumatelným způsobem vysvětlil, z jakého důvodu nepovažuje užívání označení „ORLÍK“ ve spojení s nástěnnými hodinami toliko za symbolické.
109. Městský soud v Praze pak pouze nad rámec nutného odůvodnění (*obiter dictum*) stran posouzení řádného užívání Napadené ochranné známky připojuje následující úvahu. Ačkoliv žalobkyně ani osoba zúčastněná na řízení v tomto ohledu nevnesly žádnou konkrétní argumentaci, na níž by soud měl reflektovat v rámci vypořádání jednotlivých námitek, vnímá soud jako podstatné doplnit, že žalovaný v rámci posouzení rozsahu řádného užívání Napadené ochranné známky přistoupil k hodnocení jednotlivých výrobků – hodinek, hodin, budíků – izolovaně, tj. neposuzoval užívání ochranné známky „ORLÍK“ pro celou skupinu produktů – v tomto případě chronometrických přístrojů, z nichž některé byly formou demonstrativního výčtu uvedeny. Důvod takového postupu přitom žalovaný zcela nevysvětlil.
110. V Prvostupňovém rozhodnutí žalovaný uzavřel o řádném užívání Napadené ochranné známky pro jednotlivé výrobky dohromady, tj. „*ve vztahu k výrobkům zapsaným ve třídě 14,*

konkrétně hodinářské potřeby a chronometrické přístroje, zejména hodiny, hodinky, hodinářské součásti a hodinářské výrobky i součástky vyrobené ze vzácných kovů nebo jejich slitin, zejména ze zlata, platiny a stříbra“. Žalovaný poukázal, že pokud je ochranná známka zapsaná pro výrobky nebo služby vymezené tak přesným a ohraničeným způsobem, že by nebylo možné provést podstatná dělení uvnitř dotyčné kategorie, důkaz o řádném užívání by se nezbytně týkal celé této skupiny výrobků nebo služeb. Doplnil, že tento přístup vychází z legitimního zájmu vlastníka ochranné známky, aby v budoucnu mohl rozšířit okruh výrobků nebo služeb v rámci udělené známkoprávní ochrany v mezích pojmů, kterými jsou definovány výrobky nebo služby, pro které byla ochranná známka zapsána.

111. Uvedená východiska vychází z rozsudku ve věci Aladin, ve kterém Tribunál dále konstatoval, že v praxi není pro majitele ochranné známky možné, aby předložil důkaz o užívání ochranné známky pro všechny představitelné varianty výrobků, na něž se zápis vztahuje. V důsledku toho se pojem „část výrobků nebo služeb“ nemůže vztahovat na všechny obchodní variace obdobných výrobků nebo služeb, ale pouze na výrobky nebo služby natolik odlišné, aby mohly představovat soudržné kategorie nebo podkategorie.
112. V Napadeném rozhodnutí se předseda Úřadu významem klasifikace výrobků dotčených Napadenou ochrannou známkou, resp. kategorizací těchto výrobků blíže nezabýval.
113. Jak již bylo připomenuto výše Napadená ochranná známka ve znění „ORLÍK“ je v souladu s § 19a zákona č. 441/2003 Sb. zapsána pro výrobky zařazené do třídy 14 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb (drahé kovy a jejich slitiny; šperky, drahokamy a polodrahokamy; hodinářské a chronometrické přístroje), a to konkrétně pro výrobky hodinky (140057), hodiny (140011) a hodinářské výrobky (bez konkrétního číselného označení).
114. Z Metodických pokynů se podává, že ačkoliv bylo Niceské třídění přijato výhradně pro administrativní účely, jeho čísla tříd a vysvětlivky mohou být relevantní pro určení povahy a účelu výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána a pro které musí být prokázáno řádné užívání. To platí zejména v případě, kdy jsou výrazy ve vymezení obecné a mohou se vztahovat na různé výrobky nebo služby. Je-li ochranná známka zapsána pod všemi obecnými termíny uvedenými v názvu určité třídy nebo pod některými těmito termíny a je-li užívána pro několik výrobků nebo služeb, jež jsou řádně klasifikovány do stejné třídy pod jedním z dotyčných obecných termínů, ochranná známka bude považována za užívanou pro dané konkrétní obecné termíny.
115. Jako příklad je v Metodických pokynech uvedena situace, kdy je ochranná známka zapsána pro *oděvy, obuv a kloboučnické zboží* ve třídě 25, důkazy se týkají sukní, kalhot a triček. V této situace se z pokynů podává, že ochranná známka je užívána pro *oděvy*. Městský soud v Praze v tomto ohledu poznamenává, že množina *oděvy* přitom v rámci jednotlivých položek zahrnuje výrazně širší množství oděvů než jen sukně, kalhoty a trička.
116. Třída 14 pro kterou je zapsaná Napadená ochranná známka pak obsahuje tři v zásadě samostatné kategorie, a to *vzácné kovy a jejich slitiny*, dále *šperky, drahokamy a polodrahokamy* a konečně *hodinářské a chronometrické přístroje*.
117. Městský soud v Praze přitom nepomíjí obecné východisko, že pokud je ochranná známka zapsána pro širokou kategorii výrobků nebo služeb, ale vlastník poskytne důkazy o užívání pouze pro specifické výrobky nebo služby spadající do dané kategorie, vyvstává otázka, zda předložené důkazy mají být výlučně považovány za důkazy o užívání pouze pro určité

výrobky nebo služby, které nejsou jako takové uvedeny na seznamu výrobků nebo služeb, nebo pro širokou kategorii uvedenou v zápisu.

118. V projednávané věci soud nepomíjí, že posouzení je dále komplikováno skutečností, že Napadená ochranná známka je zapsána za použití výrazu *zejména* pro stanovení rozsahu seznamu výrobků (demonstrativní výčet).
119. Městský soud v Praze se nicméně domnívá, že nelze *a priori* vyloučit, že pokud je Napadená ochranná známka zapsána pro třídu 14, konkrétně *hodinářské a chronometrické přístroje*⁶ a následně obsahuje demonstrativní výčet určitých konkrétních výrobků, může existovat určitá souvztažnost mezi prokázáním řádného užívání jednoho výrobku (hodinek) a obecnou kategorií chronometrických přístrojů a také souvztažnost mezi jedním výrobkem (hodinky) a výrobkem jiným (hodiny).
120. Pro posouzení, zda uvedená souvztažnost existuje, by přitom bylo nutné posoudit, jak široká je kategorie *hodinářské a chronometrické přístroje* (tj. zda v rámci této kategorie lze provést další dělení, anebo se důkaz o řádném užívání ochranné známky nezbytně týká celé skupiny dotčených výrobků), jaký je vztah mezi výrobky *hodinky* a *hodiny*, tj. jestli užívání ochranné známky lze posoudit izolovaně pro každý z těchto výrobků, nebo se jedná o rozdělení umělé, a zda a nakolik se východiska vytyčená rozhodovací praxí (rozsudek ve věci Aladin a na něj navazující judikatura) dají přenést na posouzení stran Napadené ochranné známky.
121. S ohledem na skutečnost, že podaná žaloba neobsahuje žalobní bod, na jehož půdorysu by se Městský soud v Praze mohl a měl nastíněnou úvahou dále zabývat, soud k detailnějšímu rozboru uvedených východisek nepřistoupil. Jakkoli se dle jeho přesvědčení může v obecné rovině jednat o okolnost, která má na závěr o rozsahu řádného užívání vliv, pro posouzení důvodnosti uplatněných žalobních bodů v podobě, v níž byly uplatněny, byla tato úvaha nadbytečná.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

122. Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
123. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s; žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.
124. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení zásadně nemá právo na náhradu nákladů řízení. V posuzované věci přitom soud žádnou povinnost osobě zúčastněné na řízení neuložil.
125. Co se týče výroků IV. a V. Městský soud v Praze zjistil, že žalobkyně složila na účet soudu dne 11. 10. 2023 částku ve výši 2 000 Kč, která byla zaúčtována jako splátka soudního poplatku. Dne 23. 10. 2023 pak byla na účet soudu žalobkyní složena další částka ve výši 3 000 Kč. Vzhledem k tomu, že soudní poplatek za žalobu činí 3 000 Kč [srov. položku 18 bod 2 písm. a) Sazebníku poplatků, která tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů], rozhodl soud o vrácení částky – přeplatku ve výši

⁶ Resp. ve znění Napadené ochranné známky „*hodinářské potřeby a chronometrické přístroje*“

2 000 Kč žalobkyni. Za tímto účelem jí rovněž uložil povinnost, aby sdělila číslo bankovního účtu, na který má být přeplatek na soudním poplatku vrácen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2024

Mgr. Martin Lachmann v.r.
předseda senátu